

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana – broj jedanaest

Jeff Pippenger

2025-12-14

Broj jedanaest

Poruka o kasnoj kiši upozorenje je o približavanju završetka vremena milosti, zajedno s pozivom na osobnu pripravu. Ta su dva pojma prikazana u desetom i jedanaestom poglavlju Izaijina viđenja, i to u kontekstu poruke iz Daniela jedanaest, koja je bila otpečaćena 1989. godine, a čija se skrivena povijest otpečaćuje tijekom vremena pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, koji su u viđenju predstavljani Izaijom i njegovim sinovima. Te dvije linije zajedno predstavljaju upozorenje za Ahaza, koji predstavlja Laodicejce koji nemaju „razumijevanja” za te dvije unutarnje i vanjske linije koje prožimaju biblijsko proroštvo.

Daniel 11:11 i Otkrivenje 11:11 prikazuju isti unutarnji i vanjski prikaz, pri čemu Daniel predstavlja vanjsko, a Otkrivenje unutarnje. Ta dva unutarnja i vanjska „poglavlja i retka” izravno su povezana s vanjskim i unutarnjim porukama desetoga i jedanaestoga poglavlja, a to čine u Izaiji 11:11.

Šesto poglavlje Izaije jest 9/11 te označuje očišćenje i pomazanje Izaije kao glasnika u 9/11. Od sedmoga poglavlja nadalje iznosi se pregled poruke koja je stigla u 9/11. Deseto poglavlje određuje ulogu posljednjih šest redaka jedanaestoga poglavlja Daniela, jer to bijaše poruka zapečaćena do vremena svršetka, a otpečaćena 1989.

Jedanaesto poglavlje Izaije predstavlja 11. rujna te pomazanje Izaije i njegove poruke. Prvi je stih povezan s desetim stihom po „Jišaju“, a deseti stih kaže: „I u onaj dan“, te jedanaesti stih nastavlja govoreći: „I dogodit će se u onaj dan da će Gospod po drugi put pružiti svoju ruku da povrati ostatak svojega naroda.“

Taj je dan bio 1850.

I izać će mladica iz panja Jišajeva, i iz njegova će korijena izrasti izdanak. I na njemu će počivati Duh Gospodnji, duh mudrosti i razuma, duh savjeta i sile, duh spoznaje i straha Gospodnjega; i učinit će ga pronicavim u strahu Gospodnjemu. Neće suditi po onome što mu oči vide, niti će presuđivati po onome što mu uši čuju; nego će po pravednosti suditi siromasima i po pravičnosti presuđivati krotkima na zemlji. Zemlju će udariti šibom svojih usta, i dahom svojih usana pogubit će bezbožnika. Pravednost će mu biti pojas oko bokova, a vjernost pojas oko slabina. Vuk će prebivati s janjetom, i leopard će ležati s jaretom; tele i lavić i ugojeno živinče bit će zajedno, i malo će ih dijete voditi. Krava i medvjedica zajedno će pasti, mladunčad će njihova zajedno ležati; i lav će jesti slamu kao govedo. Dojenče će se igrati nad rupom gujinom, i odbijeno dijete stavljat će svoju ruku na jamu zmije otrovnice. Neće činiti zlo niti će uništavati na svoj mojoj svetoj gori; jer će zemlja biti puna spoznaje Gospodnje kao što vode prekrivaju more.

11:10 I u onaj dan pojavit će se korijen Jišajev, koji će stajati kao stijeg narodima; k njemu će pogani težiti, i počivalište njegovo bit će slavno.

11:11 I dogodit će se u onaj dan da će Gospodin po drugi put pružiti svoju ruku da povрати ostatak svoga naroda koji će preostati iz Asirije, i iz Egipta, i iz Patrosa, i iz Kuša, i iz Elama, i iz Šinara, i iz Hamata, i s morskih otoka.

11:12 I podignut će stijeg narodima te će sabrati prognanike Izraelove i skupiti raspršene Judejce s četiri kraja zemlje.

Iščeknut će i zavist Efrajimova, i protivnici Judini bit će istrijebljeni: Efrajim neće zavidjeti Judi, niti će Juda tlačiti Efrajima. Nego će poletjeti na pleća Filistejcima prema zapadu; zajedno će oplijeniti sinove istoka; stavit će svoju ruku na Edoma i Moaba, i sinovi Amonovi bit će im podložni.

I Gospod će posve uništiti rukavac Egipatskoga mora; i svojim silnim vjetrom zamahnuti rukom nad rijekom te je udariti u sedam rukavaca, i dati da ljudi prijeđu suhom nogom. I bit će cesta za ostatak njegova naroda koji preostane iz Asirije, kao što bijaše Izraelu u dan kad je izašao iz zemlje egipatske. Izaija 11,1–16.

Prvi redak kaže: „Izići će mladica iz panja Jišajeva, i iz njegova će korijena izrasti izdanak; i na njemu će počivati Duh Gospodnji.” Snažan opis Krista se nastavlja, ALI taj se opis više odnosi na posljednje dane nego na Izaijine dane ili čak na dane kada je Krist hodio među ljudima.

Pomno čitanje otkriva da su stihovi od prvoga do devetoga sve odredbene značajke Krista, a u desetome se stihu kaže: „Izaći će šibljika.” Nema nikakva prekida u tijeku misli od prvoga stiha pa sve do desetoga. Deseti stih kaže: „i u onaj dan”, što se mora dogoditi u isti dan kao i prvi stih. I deseti i prvi stih označuju „korijen” te time povezuju ta dva stiha, redak na redak.

Prvi i deseti redak zajedno izjavljuju: „Izići će mladica iz panja Jišajeva, i iz njegova će korijena izrasti izdanak: U onaj dan korijen Jišajev stajat će kao stijeg narodima; njega će tražiti pogani, i počivalište njegovo bit će slavno.”

„Štap” je simbol vlasti.

I ona rodi muško dijete, koje će vladati svim narodima željeznom palicom; i njezino dijete bi uzneseno k Bogu i k prijestolju njegovu. Otkrivenje 12,5.

„Štap” je simbol izbora, razdiobe i odvajanja.

I Mojsije položi štapove pred Gospodina u Šatoru svjedočanstva. I dogodi se sutradan da Mojsije uđe u Šator svjedočanstva; i gle, štap Aronov za dom Levijev bio je propupao, i potjerao pupove, i procvao cvjetovima, i rodio bademe. Tada Mojsije iznese sve štapove ispred Gospodina pred sve sinove Izraelove; i oni pogledaše, i svaki uze svoj štap. I Gospodin reče Mojsiju: Vрати opet Aronov štap pred Svjedočanstvo, da se čuva za znak protiv buntovnika; i tako ćeš sasvim ukloniti njihovo mrmljanje od mene, da ne poginu. I Mojsije učini tako: kako mu je Gospodin zapovjedio, tako je učinio. Brojevi 17:7–11.

Aaronov štap koji je procvao označava jedan „štap” u razdoblju kasne kiše, jer je Aaronov bio jedini „štap” koji je procvao među trinaest „štapova”. To procvjetavanje simbol je razdoblja kasne kiše kada će Bog očitovati razliku između dvanaest buntovnih „štapova” koji tvrde da imaju poruku kasne kiše, što je također prikazano Ilijinim dokazom ognjem koji označuje razliku između istinitoga i lažnoga. „Štap” je također simbol mjerenja i suda.

I dade mi se trska nalik štapu; i anđeo stade govoreći: Ustani i izmjeri hram Božji, i žrtvenik, i one koji se u njemu klanjaju. Otkrivenje 11,1.

„Štap” izlazi iz stabla Jišajeva, a „Jišaj” znači „isticati se”, kao što su putokazi u biblijskom proroštvu. Peres je bio stvarni „korijen” Jišajev, a Peres znači „provalom, probiti se ili raspršiti”. Peres je korijen ili početak Jišajeve krvne loze. „Korijen Jišajev” stoga je simbol alfe, Peresa, a omega je Jišaj, početak i svršetak. Korijen Jišajev započinje raspršivanjem (Peres) i završava na putokazu čovjeka koji stoji. Ljudi koji ustaju proročki označuju kraljevstvo. U Bibliji Peres započinje krvnu lozu, bez ikakve poveznice prije njegova uvođenja, a njegovo ime znači proboj, tako da zapis njegova rodoslovlja i njegovo ime poistovjećuju Peresa kao početak, čineći Jišaja svršetkom. Melkisedek je također biblijska osoba koja je označena kao ona bez prethodnog rodoslovlja, kao što je slučaj i s Peresom. Korijen Peresov sadrži istinu da on predstavlja svećeništvo Melkisedekovo, kojemu je Abraham davao desetinu.

Red Melkisedekov jest svećenički red Kristov.

Kamo je za nas kao preteča ušao Isus, postavši zauvijek veliki svećenik po redu Melkisedekovu. Hebrejima 6,20.

Korijen Jišajev bio je Melkisedekovo svećeništvo, a početak mora odražavati svršetak. Jišaj predstavlja posljednju skupinu Melkisedekova svećeništva koja će ustati, a koja je, prema Izaiji, stijeg narodima.

„Panj” znači „posjeći (drveće); deblo ili panj stabla (kao oborenoga ili kao zasađenoga)”, a „panj” izrasta iz kraljevstva koje je bilo zaobiđeno, kao što je bio Nabukodonozor u četvrtom poglavlju Danielove knjige. Stablo je proročki kraljevstvo, i kada kraljevstvo završi, to je stablo posječeno.

„Stabljika” u tom odlomku izbija iz panja — a ne iz gornje grane. Iz prijašnjega kraljevstva, prikazanoga panjem, izlazi „šiba”, simbol vlasti, a ta vlast počiva na tome nosi li „šiba” „pupove i cvat” poruke poznoga dažda. Ta vlast potječe od prethodnoga kraljevstva koje je bilo posječeno.

„Korijen” je „korijen Jišajev”, a „izdanak” koji izlazi „iz panja” dolazi iz „panja” čije je korijenje korijen Jišajev. Izdanak koji donosi vlast izlazi iz panja, ali Mladica dolazi iz korijena — a korijen je stijeg. Korijen je početak, a svršetak je mladica.

Riječ „izdanak” znači stražar ili putokaz. Izaija nas obavještava da Izdanak dolazi u vrijeme nedjeljnog zakona.

I u onaj dan sedam će žena uhvatiti jednoga čovjeka govoreći: Svoj ćemo kruh jesti i svoju ćemo odjeću nositi; samo da se zovemo tvojim imenom, da se ukloni naša sramota. U onaj dan Mladica Gospodnja bit će lijepa i slavna, i plod zemlje bit će izvrstan i krasan za one koji

umaknuše iz Izraela. I dogodit će se da će se onaj koji ostane na Sionu i onaj koji preostane u Jeruzalemu zvati svetim, svaki koji je zapisan među živima u Jeruzalemu: kad Gospod opere nečistoću kćeri sionskih i očisti krv Jeruzalema iz njegove sredine duhom suda i duhom spaljivanja. Izaija 4,1–4.

„Jedan čovjek“ kojega sedam žena hvata jest papa, koji kod nedjeljnog zakona postaje osmi, koji je od sedmorice, krivotvoreći osam duša na korablji. Kod nedjeljnog zakona, „u onaj dan“ „grana Gospodnja bit će lijepa i slavna“ „kad Gospod opere nečistoću kćeri sionskih i očisti krv Jeruzalema iz njegove sredine duhom suda i duhom ognja.“ To očišćenje duhom suda i ognja izvršava Glasnik Saveza u Malahiji tri kod nedjeljnog zakona. „Lijepa grana“ jest sto četrdeset i četiri tisuće, koji ne dolaze iz panja, nego iz korijena Jišajeva, koji je stijeg.

Njihov je autoritet predodčen štapom koji je proizašao iz grane paloga kraljevstva. Kraljevstvo Filadelfije palo je od 1856. do 1863., a autoritet uspostavljen u tom palom kraljevstvu ponovno se uspostavlja pri nedjeljnom zakonu. Kada se podigne grana koja je stijeg, laodicejski pokret sto četrdeset i četiri tisuće prelazi u filadelfijski pokret sto četrdeset i četiri tisuće. Tada je autoritet ili štap koji je proizašao iz mileritskoga ili filadelfijskoga kraljevstva predodčen ključem koji se polaže na Eljakima u Izaiji 22,22.

I ključ od doma Davidova metnut ću na njegovo rame; kad on otvori, nitko neće zatvoriti; kad on zatvori, nitko neće otvoriti. Izaija 22,22.

Stih označava 22. listopada 1844. i poistovjećuje Eljakima kao onoga koji prima „ključ“. U prethodna dva stiha vlast Laodiceje oduzima se Šebni i daje Eljakimu. U vrijeme zakona o nedjelji vlast koja je nekoć bila dana izabranom savezničkom narodu oduzima se kraljevstvu laodicejskog adventizma sedmoga dana i daje kraljevstvu filadelfijskog pokreta sto četrdeset i četiri tisuće — koje je kraljevstvo slave.

Reče im: A vi, što vi kažete, tko sam ja? A Šimun Petar odgovori i reče: Ti si Krist, Sin Boga živoga. A Isus mu odgovori i reče: Blažen si, Šimune Barjona, jer ti to nisu objavili tijelo i krv, nego Otac moj koji je na nebesima. A ja tebi također kažem: Ti si Petar, i na toj stijeni sagrađit ću svoju crkvu; i vrata paklena neće je nadvladati. I dat ću ti ključeve kraljevstva nebeskoga: i što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; i što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima. Matej 16:16–19.

Žezlo vlasti, prikazano kao ključ dan Petru, polaže se na Eljakimovo rame u Izaiji 22,22. Petar predstavlja granu od sto četrdeset i četiri tisuće onih koji ulaze u Savez s Kristom neposredno prije zakona o nedjelji. U odlomku se Petar nalazi u Cezareji Filipovoj, što je Panij iz trinaestoga do petnaestoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela. Njegovo se ime mijenja, što predstavlja saveznički odnos, a ime Petar, kada mu se pristupi množenjem brojčanih položaja svakoga slova, iznosi 144.000. Vlast, odnosno žezlo ili ključ, koji se polaže na Eljakima kada Šebna bude bačen u polje kao lopta, jest „šiba“ koja izlazi iz panja filadelfijskog mileritskog adventizma, koji je bio posječen od 1856. do 1863.

Petar prima vlast Božjega zavjetnog naroda pri odvajanju pšenice od kukolja, jer pšenica treba biti uzdignuta kao žrtva prinosnica mahanja na Pedesetnicu. Najprije se odvaja kukolj, kako je

predočeno kvascem u pedesetničkim prinosnicama mahanja, koji se uklanja kroz postupak pečenja. Vlast štapa ili ključa dolazi iz panja paloga kraljevstva, a grana koja je stijeg dolazi iz korijena Jišajeva i jest korijen Jišajev, jer Isus prikazuje svršetak nečega početkom nečega. Korijen je početak, a grana svršetak. Ova se proročka primjena ne može razumjeti među cjepidlačecim Židovima Kristova vremena ni današnjice, jer je to temeljno načelo metodologije kasne kiše, a također je prikazana kao ključ doma Davidova. Ključ otvara vrata doma Davidova koja su bila zatvorena. Ključ otvara vrata prema nebeskom svetištu, domu Davidovu. Alfa od 22. listopada 1844. ponavlja se u omegi nedjeljnoga zakona.

David, sin Jišajev, bilježi zagonetku koja je označila kraj svake daljnje rasprave s cjepidlakavim Židovima u dane Kristove, označivši tako kraj Njegova svjedočanstva Židovima.

Psalam Davidov. Reče Gospodin Gospodinu mojemu: Sjedi mi zdesna, dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim. Žezlo sile svoje pružit će Gospodin sa Siona: vladaj usred neprijatelja svojih. Tvoj će narod dragovoljno pristupiti u dan sile tvoje, u krasoti svetosti, iz utrobe zore: ti imaš rosu svoje mladosti. Gospodin se zakleo i neće se pokajati: Ti si svećenik dovijeka po redu Melkisedekovu. Psalmi 110:1–4.

Palmoni je odredio smjestiti ovaj odlomak u Psalam 110, koji je, dakako, još jedan broj u svijetu matematike koji se prepoznaje kao poseban broj. Polovica od „220” i deset puta „11” naveli bi dušu da očekuje kako broj „110” ima neko značenje, i doista ga ima—kao i sam odlomak. To je pjesma Davidova, a David je simbol sto četrdeset i četiri tisuće, stoga je to stih iz pjesme o vinogradu, koja je pjesma Mojsijeva i Janjetova. On označuje kada se prijašnji vinogradari vinograda zaobilaze i vinograd se daje sto četrdeset i četiri tisuće. Kada se to dogodi, to je „dan tvoje moći”, usklađen sa silom Pedesetnice na vrhuncu pedesetničkog razdoblja.

Božji će narod biti „dragovoljan“ u dan kad izađe iz „utrobe jutra“, s „rosom svoje mladosti“. Novo rođenje prikaz je obraćenja i života. Sto četrdeset i četiri tisuće uzeti su iz utrobe u srpnju 2023. godine, i rođeni su s rosom svoje mladosti, jer su rođeni u poruku Ponoćnog poklika, koja se također zbila s mileritima na početku, odnosno u njihovoj „mladosti“. To je ista rosa, jer je to ponavljanje alfa-povijesti unutar povijesti omega. U „dan njihove“ „osnaženosti“, kad je Šebna svrgnut „sa“ svojega „položaja, i iz“ svojega „stanja“ te „zbačen dolje“, Elijakim, sto četrdeset i četiri tisuće postaju svećenici omega, jer su načinjeni po redu Melkisedekovu; jer sto četrdeset i četiri tisuće neće okusiti smrti, ili su, kao i Melkisedek, svećenici zauvijek.

U „dan njegove moći” Gospodin će poslati „žezlo svoje snage sa Siona”. Vlast njegovih kraljevstava, i milosti (opravdanja) i slave (posvećenja), položena je na one koji nose njegovu krunu slave, jer oni predstavljaju njegovo kraljevstvo. Oni su poslani sa Siona, jer značenje Siona predstavlja znamenje sto četrdeset i četiri tisuće.

Dok su farizeji bili okupljeni, Isus ih upita govoreći: Što mislite o Kristu? Čiji je on sin? Rekoše mu: Sin Davidov.

Reče im: Kako ga onda David u Duhu naziva Gospodinom, govoreći: Gospodin reče Gospodinu mojemu: Sjedi meni zdesna, dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim? Ako ga dakle David naziva Gospodinom, kako mu je sin?

I nitko mu ne mogaše odgovoriti ni riječi; niti se itko od toga dana usudi više ga išta pitati.
Matej 24,41–46.

Davidov proročki odnos prema Kristu u smislu alfe i omega — početka i svršetka — temeljno je pravilo metodologije „redak na redak“, i to pravilo cjepidlačeći Židovi nisu mogli dokučiti ništa više nego što jedan laodicejski adventist sedmoga dana može razumjeti da je povijest milerita tijekom poruke Ponoćnoga poklika bila mjesto gdje se rosa nebeska izlivala tijekom mladosti adventizma. „Rosa“ tvoje mladosti na sto četrdeset i četiri tisuće silazi, i počela je škropiti 11. rujna, a nedjeljni zakon jest „dan moći“, kada je Ostatak pomazan za svećenike po redu Melkisedekovu.

Iz panja laodicejskog adventizma sedmoga dana (crkve vojujuće) izlazi mladica (crkva pobjedonosna), dok iz korijena Jišajeva sto četrdeset i četiri tisuće jesu grana slavnog roda, uzdignuta kao žrtva potresanja u dan njegove moći.

Nastavit ćemo ove misli u sljedećem članku.

„Izreke Jedan“

„1. travnja 1850. Malom stadu.“

„Draga braćo.—Gospodin mi je 26. siječnja dao viđenje koje ću iznijeti. Vidjela sam da su neki od Božjega naroda bili tupi i uspavani; te da su bili tek napola budni i nisu shvaćali vrijeme u kojem sada živimo; i da je ‘čovjek’ s ‘četkom za prašinu’ ušao te da su neki bili u opasnosti da budu pometeni. Molila sam Isusa da ih spasi, da ih još malo poštedi i dopusti im da uvide svoju strašnu pogibelj, kako bi se mogli pripremiti prije nego što zauvijek bude prekasno. Anđeo je rekao: ‘Propast dolazi kao silan vihar.’ Molila sam anđela da se smiluje i spasi one koji su ljubili ovaj svijet, bili privrženi svojim dobrima i nisu ih bili voljni otpustiti i žrtvovati kako bi ubrzali glasnike na njihovu putu da nahrane gladne ovce, koje su propadale zbog nestašice duhovne hrane.”

„Dok sam promatrala kako jadne duše umiru zbog oskudice u sadašnjoj istini, i kako ih neki koji su tvrdili da vjeruju istinu puštaju da umiru, uskraćujući potrebna sredstva za napredovanje Božjega djela, taj je prizor bio odviše bolan, te sam molila anđela da ga ukloni od mene. Vidjela sam da su, kada je Božja stvar tražila dio njihove imovine, poput mladića koji je došao Isusu, [Matej 19:16–22.] odlazili žalosni; i da će uskoro preplavljujuća pošast prijeći preko njih i sve njihovo imanje odnijeti, a tada će biti prekasno žrtvovati zemaljska dobra i sabrati sebi blago na nebu.

„Tada sam vidjela slavnog Otkupitelja, lijepa i mila, kako je napustio područja slave i došao na ovaj mračni i usamljeni svijet da preda svoj dragocjeni život i umre, pravednik za nepravednike. Podnio je okrutno rугanje i bičevanje, nosio ispletenu krunu od trnja i znojio se velikim kapima krvi u vrtu, dok je breme grijeha cijeloga svijeta bilo na njemu. Anđeo je upitao: ‘Zašto?’ O, vidjela sam i znala da je to bilo radi nas; radi naših grijeha pretrpio je sve to, da bi nas svojom dragocjenom krvlju mogao otkupiti Bogu.

„Ponovno su mi bili predloženi oni koji nisu bili voljni odreći se dobara ovoga svijeta kako bi spasili duše koje propadaju, šaljući im istinu, dok Isus stoji pred Ocem i za njih zagovara svojom krvlju, svojim patnjama i svojom smrću; i dok su Božji vjesnici čekali, spremni odnijeti im spasonosnu istinu da bi mogli biti zapečaćeni pečatom živoga Boga. Nekima koji su tvrdili da vjeruju sadašnju istinu bilo je teško učiniti čak i toliko malo da Božjim vjesnicima predaju Božji vlastiti novac, koji im je On bio povjerio na upravljanje.“

„Tada mi je ponovno bio predložen Isus koji trpi, njegova žrtva i njegova ljubav tako duboka da je dao svoj život za njih; a zatim i životi onih koji su tvrdili da su njegovi sljedbenici, koji su imali dobra ovoga svijeta i smatrali tako velikom stvari pomoći djelu spasenja. Anđeo reče: ‘Mogu li takvi ući u nebo?’ Drugi anđeo odgovori: ‘Ne, nikada, nikada, nikada. Oni koji se ne zanimaju za djelo Božje na zemlji, nikada ne mogu pjevati pjesmu otkupiteljske ljubavi gore.’”

„Vidjela sam da će brzo djelo koje je Bog činio na zemlji uskoro biti skraćeno u pravednosti te da hitri glasnici moraju požuriti svojim putem kako bi potražili raspršeno stado. Anđeo je rekao: ‘Jesu li svi glasnici? Ne, ne, Božji glasnici imaju poruku.’”

„Vidjela sam da je djelo Božje bilo ometano i obeščašćeno od nekih koji su putovali, a nisu imali nikakvu poruku od Boga. Takvi će morati položiti račun Bogu za svaki dolar koji su utrošili putujući onamo kamo im nije bila dužnost poći; jer je taj novac mogao pomoći djelu Božjemu, a zbog njegova nedostatka duše su gladovale i umirale uslijed oskudice duhovne hrane, koja im je mogla biti dana po od Boga pozvanim i izabranim vjesnicima da su imali sredstva.

„Snažno potresanje je otpočelo i nastaviti će se, i svi će biti istreseni koji nisu voljni čvrsto se uhvatiti i nepokolebljivo stati za istinu te žrtvovati se za Boga i njegovo djelo. Anđeo je rekao: ‘Mislite li da će itko biti primoran na žrtvu. Ne, nipošto. To mora biti dragovoljni prinos. Trebat će sve da se kupi njiva.’ — Vapila sam Bogu da poštedi svoj narod, od kojih su neki klonuli i umirali.”

„Vidjela sam da su oni koji imaju snage raditi svojim rukama i pomagati uzdržavati djelo bili odgovorni za tu snagu isto onako kao što su drugi bili odgovorni za svoju imovinu.”

„Tada sam vidjela da sudovi svemogućega Boga uskoro dolaze. Molila sam anđela da progovori svojim jezikom narodu. On reče: ‘Sve grmljavine i munje gore Sinaja ne bi pokrenule one koji se ne daju pokrenuti jasnim istinama riječi Božje; niti bi ih poruka anđela probudila.’” Review and Herald, 1. travnja 1850.